

ΒΙΒΛΙΟ παρουσίαση

Η αισθητική στο σινεμά του Χόλιγουντ

ΘΟΔΩΡΟΣ ΣΟΥΜΑΣ.
Έρωτας, ψυχολογία και αισθητική στο χολιγουντιανό σινεμά. Αθήνα, Εκδόσεις «Αιγόκερως», 1992. Σελ. 156.

Για την αισθητική που αναδύουν ο ερωτισμός και η ψυχολογία στο παλιό, κυρίως, αμερικανικό σινεμά του Χόλιγουντ, αποπειράται να «μιλήσει» το νέο βιβλίο του γνωστού κινηματογραφιστή Θόδωρου Σούμα. Κατ' αρχήν διαθέτει πολλές και σπάνιες φωτογραφίες από παλιές, κλασικές χολιγουντιανές επιτυχίες, ενώ, συνολικά, γίνεται μια προσπάθεια να συγκεραστούν η «κινηματογραφική αισθητική ανάλυση» και η «πλατιάς κατανάλωσης» προσέγγιση ερωτικών φιλμ που αγαπήθηκαν από εκατομμύρια θεατές. Η σκηνοθεσία της ερωτικής επιθυμίας στο κλασικό αμερικανικό σινεμά, ο Σεσίλ ντε Μιλ, ο φοβερός και τρομερός Έριχ φον Στρόχαϊμ και οι προκλητικές εκκεντρικότητές του, η δημιουργία του ειδώλου: Μάρλεν Ντίτριχ και ο Φριτς Λανγκ - έρωτας και εξουσία - καλύπτουν το

Το άλας της λογοτεχνίας

Περιοδικά Λόγου και Τέχνης:

1. Χ.Λ. Καράογλου, «Ο Διόνυσος (1901-1902)», σελ. 83.
2. Βίκυ Πάτσιου: «Ηγησώ (1907-1908)» & «Ποιητική Έκδοση (1913-1914)», σελ. 71.
3. Αγορή Γκρέκου, «Ζωή (1902-1922)», σελ. 105. Διάττων, 1992.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ πρώτοι τόμοι της εκδοτικής σειράς, την οποία συνέλαβε και διευθύνει ο Δημήτρης Δασκαλόπουλος, κινδυνεύουν να περάσουν στο ντούκου, ενώ πρόκειται για ζωτικής σημασίας συμβολή στην ιστορία της νεώτερης λογοτεχνίας μας και ιδιαίτερα της νεωτερικής μας ποίησης.

Σύμφωνα με τις γενικές προδιαγραφές του διευθυντή: «Κάθε βιβλίο της σειράς, με έκταση κυμαινόμενη από (...) 80-192 σελίδες, ασχολείται με ένα περιοδικό ή με περισσότερα, οσάκις πρόκειται για ιδιαίτε- ρως βραχύβια έντυπα.

Η δομή κάθε βιβλίου (...) περιλαμβάνει: 1. Την ταυτότητα του περιοδικού. 2. Εισαγωγική μελέτη. 3. Αποδελτίωση περιεχομένων. 4. Ευρετήρια. 5. Κείμενα για το περιοδικό. 6. Βιβλιογραφία».

Με τις προδιαγραφές αυτές - αν τις αντιλαμβάνομαι σω-

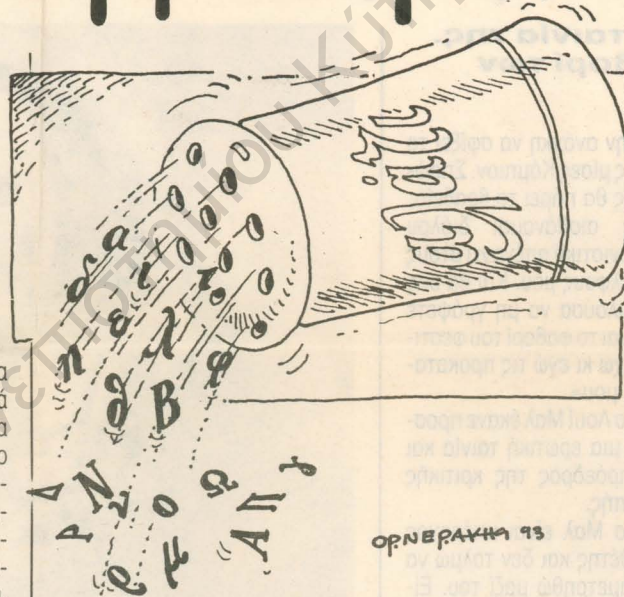
στά - αποκλείονται μείζονα και μακροβιότερα περιοδικά (όπως τα «Παναθήναια», τα «Γράμματα» Αλεξανδρείας, ο «Λόγος» της Κωνσταντινούπολης ή τα «Κυπριακά Γράμματα») και η προσοχή μας επικεντρώνεται σε λησμονημένες, εφήμερες κατά κανόνα, εκδόσεις νέων, διεθνώς γνωστές ως «μικρά περιοδικά».

Ορθότατα, διότι τέτοιες όντως ερασιτεχνικές προσπάθειες αποτέλεσαν ανέκαθεν το άλας της λογοτεχνίας.

Ακόμη και στις μέρες μας. Δεν έχουμε παρά να συλλογιστούμε το αρχικό «Τραμ» ή τον διάδοχο «Χάρτη», είτε το «Πλανόδιον», ή και

περιφερειακά το «Εντευκτήριο» της Θεσσαλονίκης, τον «Περίπλου» της Ζακύνθου και τον «Πόρφυρα» της Κέρκυρας, είτε την «Ακτή» της Κύπρου. Και να μετρήσουμε νεο- ρά τον πενήχρον αριθμό διαφημίσεων που εκμαιεύουν, μα και το ότι κανένας συνεργάτης

ΒΙΒΛΙΟ

ΟΡΝΕΒΡΑΚΗ 93

Εικονογράφηση: Σπύρος Ορνεράκης

τους δεν αμείβεται οικονομικά. Μάλιστα, θυμάμαι πως η τυπογραφικός υποδειγματική «Διαγώνιος» έβγαине με ρεφε- νέ των συνεργατών, χωρίς, όμως, αυτό να προεξοφλεί την ανεξέλεγκτη δημοσίευση κάθε κειμένου τους. Ακούω δε πως ανάλογα συμβαίνουν με την ιδιόρρυθμη συντροφική έκδοση των αξιότιμων «Μαρτυ- ριών».

Και οι τρεις πρώτοι τόμοι της νέας σειράς εγγυώνται την σοβαρότητα της προσπάθειας, μα και την αγγελόμενη άμεση συνέχειά της: α) «Αλεξανδρινή Λογοτεχνία» (1947-1953), β) «Σεράπιον» Αλεξανδρείας (1909-1910), γ) «Νέοι Ρυθμοί» Δράμας (1926-1929). Και ετοιμάζονται, βλέπω, κάπου 20 περιοδικά, ορι-

σμένα από τα οποία, ωστόσο, νομίζω πως περισσεύουν από τις παραπάνω προδιαγραφές. Εύχομαι, πάντως, να μη λησμονηθούν τα «Νεοελληνικά Γράμματα» Ηρακλείου και ο «Έσπερος» Σύρου. Ας χτυπή- σουμε ξύλο! Και ας ενθαρρύνουμε έμπρακτα τον τολμηρόν εκδότη.

Σημειώνω με την ευκαιρία πως τα μείζονα περιοδικά δεν έχουν μείνει ολότελα παράπο- νεμένα - άσχετα προς την έλλειψη συντονισμένης προσπάθειας στην απογραφή τους. Από το πρωτοβάθμιο και λειψό ευρετήριο της «Νέας Εστίας» (1927-1956), ίσαμε την διδα- κτορικήν εργασία του καθ. Κα- ράογλου για την «Μούσα». Και επιτέλους στοιχειοθετείται η βιβλιογράφηση του «Νουμά»

από τον Πέτρο Μαρκάκη (1949!). Εδώ, βέβαια, το κό- στος της παραγωγής γίνεται σχεδόν απαγορευτικό για κο- ντόφθαλμους επιχειρηματίες- εκδότες, που στην πρώτη κρί- ση παρατούν κάθε κοινωνική προγραμματισμό. Ας όψονται οι νυσταλέοι Ακαδημαϊκοί και οι μονόφθαλμοι σύμβουλοι του υπουργείου Πολιτισμού.

Οπωσδήποτε, ελπίζω πως ο φιλόκαλος «Διάττων» έχει κά- νει σωστούς λογαριασμούς τυ- πώνοντας και τούτα τα τομάρια με μονοτυπία. Είναι αλήθεια πως η φωτόςύνθεση, στην Ελ- λάδα, (όπως παλαιότερα η λι- νοτυπία), ακόμη δεν προσφέ- ρεται για εκδόσεις ακριβείας - όχι γιατί τούτο είναι ανέφικτο, μα διότι πλειστοί φωτοσυνθέ- τες μας είναι σκιτζίδες, κυριο- λεκτικώς αρπακολλητές, ανί- κανοι να αξιοποιήσουν πλή- ρως τις τεχνικές δυνατότητες των ακριβών μηχανημάτων τους. Τι να γίνει; Όπως έλεγεν ο Σεφέρης: «Αυτός είναι ο θιά- σός μας, με αυτόν θα παί- ξουμε».

Υ.Γ. Για όσους αναρωτη- θούν καλόπιστα μήπως η ση- μερινή παρουσίαση θεωρηθεί εφαρμογή της αμερικάνικης παροιμίας «Θα ξύσω την ράχη σου, και συ την δική μου», ας τονίσω το κατ' εμέ ηθικώς αυ- τονόητο: Δεν πρόκειται εδώ για προσωπικήν εργασία του εναλλασσόμενου σε τούτη την στήλη φίλου κ. Δασκαλό- πουλου.